

HR

AMICATION

Podrška umjesto odgoja

Postpedagoška odrasla osoba odvrća se od odgoja, ali ne i od djeteta. Ona ulazi u dječji svijet sa svim dijelovima njene ličnosti – s idejama, prijedlozima, kritikom, objašnjenjima, ohrabrenjem, nadama, granicama, strahovima, hrabrošću... Ona pristupa djetetu – oslobođena bilo kakvog oblika odgoja – autentično, bez trikova, kao ličnost.

Postpedagoška odrasla osoba, za razliku od pedagoške osobe, više ne pita „što je dobro za dijete?“ Ona je oslobođena tih misli i time posjeduje snagu da se pita: „Što je dobro za mene? Što je moje pravo? Što zapravo ja hoću?“ Pri tome sebi odmah postavlja fundamentalno pitanje: „Tko sam ja?“ Dakle, brine se o sebi. Njene spoznaje, njene presude, njeni osjećaji, njeni postupci stoje u centru. Ona ne prebacuje svoj energetski centar u dijete. Ona postiže kongruenciju i autentičnost.

Postpedagoška odrasla osoba preuzima odgovornost za onu osobu koja joj je kao prva bila povjerena – za samu sebe. Čak i onda kad stupa u kontakt s djetetom. Okretanje prema samoj sebi ne znači odvrćanje od djeteta, niti je to egositična samorefleksija: postpedagoška odrasla osoba traži svoj put k djetetu polazeći od same sebe. Na taj način ona ne promašuje dijete, jer uz pitanje „Tko sam ja?“ nužno je vezano pitanje „Tko si Ti?“ Ovo pitanje prati osjećaj koji egzistira izvan pedagogije. Empatija je jedna dimenzija postpedagoške komunikacije.

Uobičajena ideja-vodilja da svakog čovjeka treba odgajati (Homo educandus) više ne vrijedi. Sad više ne stoje odgajatelj i pitomac jedan nasuprot drugom u pedagoškom odnosu, već se odrasli i dijete susreću ravnopravno u otvorenoj situaciji, kao osoba s osobom, kao ličnost s ličnošću. Sada otpadaju oblikovanje osobe i zahtjev za

oblikovanjem, odgojni ciljevi i odgojne mjere, dakle sve što se u pedagoškoj komunikaciji ostvaruje mučnim i iscrpljujućim zalaganjem. Odrasla osoba je beskrajno oslobođena. Postpedagoška odrasla osoba odvraća se od odgoja, ali ne i od djeteta...

Amication - osnova postpedagoške komunikacije

Početak 70-ih godina odnos „odrasla osoba-dijete“ bio je podvrgnut radikalnoj i do tada nepoznatoj analizi. Odrasla osoba u komunikaciji s djecom više ne pita: „Što je dobro za dijete?“, nego „Tko sam ja?“ „Što ja želim?“ „Što je dobro za mene?“. S te autentične osnove, koju nije načela nikakva pedagogija, ta osoba traži put do djeteta. Ovaj stav, koji ima svoje korijene u Postmoderni, polazi od egzistencijalne jednakosti ljudi i njihovih spoznaja, te napušta odgoj s njegovim zahtjevom za vođenjem i formiranjem. Odrasla osoba u odnosu s djecom samu sebe više ne shvaća kao Homo faber (onaj koji od djeteta stvara čovjeka), već kao Homo politikus (onaj koji stoji i djeluje u vezi s djecom). Znanstvenici i istraživači mnogih disciplina i mnogih zemalja oblikovali su postpedagoški impuls.

1976. - 1978. Hubertus von Schoenebeck proveo je znanstveni empirijski projekt u kojem je istražio postpedagošku komunikaciju s djecom između 3. i 17. godine života. Završivši praktični dio ispitivanja, napisao je koncept o teoriji i praksi bez odgoja koji je nazvao „Priateljstvo s djecom“ i „Podrška umjesto odgoja“. Taj koncept počiva na postpedagoškim idejama, izjavama „Pokreta za prava djece“ i spoznajama humanističke psihologije.

Iskustva i refleksije tog znanstvenog projekta, kao i spoznaje do kojih se došlo prilikom ostvarivanja i primjenom tog projekta, doveli su do jednog novog sveobuhvatnog pogleda na svijet – postmodernog, postpatrijahnog, postpedagoškog – koji je nazvan AMICATION. Amication obuhvaća, pored mnogih drugih dijelova ljudskog realiteta, prije svega egzistencijalnu filozofiju i etiku, emocionalnost i praksu. Amication je osnova postpedagoške komunikacije.

„Prijateljstvo s djecom“ – registrirana organizacija podrške

S ciljem širenja amikativnog/postpedagoškog načina života 1978. osnovana je organizacija „Prijateljstvo s djecom“ (Freundschaft mit Kindern – Förderkreis e.V.).

Ova organizacija izdaje informativni materijal i literaturu o načinu života bez odgoja. Ona održava predavanja i seminare na univerzitetima, pučkim sveučilištima, ustanovama koje se brinu o obrazovanju obitelji, kao i predavanja u sklopu stručnih odbora i kruga roditelja.